

RAADSVOORSTEL:

2008-2009

Ons kenmerk: SZ 09.1845695

Registratienummer : GR 09.

Ingekomen op :

Onderwerp: Overbruggingsmaatregel Langdurigheidstoelage 2009

Groningen,

Aan de raad,

1. Inleiding.

"Van Groningen een stad maken waarin iedereen telt". Dat is de opdracht die wij onszelf gegeven hebben. Groningen wil een sterke en solidaire stad zijn, waarin alle Stadgers actief deelnemen aan de samenleving en waarin geen plaats is voor armoede. Om aan deze opdracht uitvoering te geven hebben wij op verschillende beleidsterreinen ambities geformuleerd en acties in gang gezet. Omdat we willen dat iedereen écht meedoet, zetten we stevig in op werk: immers het beste middel tegen armoede en sociale uitsluiting. Daarnaast willen we niet dat mensen met een inkomen op het sociaal minimum¹ door een tekort aan financiële middelen niet voldoende mee kunnen doen in de samenleving. Daarom hebben we ook een flink aantal regelingen om minima tegemoet te komen in noodzakelijke uitgaven, zoals de TOS (tegemoetkoming ouderbijdrage schoolkosten), de witgoedregeling en de langdurigheidstoelage.

Gemeenten krijgen van de rijksoverheid meer beleidsvrijheid om het armoedebeleid zelf vorm te geven. Dit geldt ook voor de langdurigheidstoelage. Dit is een toeslag voor mensen die gedurende minimaal 5 jaar op minimumniveau hebben rond moeten komen.² Op 23 december 2008 is het wijzigingsvoorstel van de Wet werk en bijstand door de Eerste Kamer aangenomen. De gewijzigde wet is per 1 januari 2009 in werking getreden en geeft ons de ruimte om de toekenningscriteria van de langdurigheidstoelage te bepalen. We kunnen nu de hoogte van de toeslag zelf vaststellen, en de doelgroep ervan zelf definiëren, bijvoorbeeld door een andere inkomenseis te stellen of een andere periode te hanteren gedurende welke men een minimumuitkering moet hebben ontvangen. Een aantal voorbeelden van een mogelijke verruiming van het beleid is uitgewerkt in bijlage 1. De grotere beleidsruimte die we gekregen hebben, is niet gepaard gegaan met een uitbreiding

---

¹ Met een inkomen op het sociaal minimum wordt in deze notitie bedoeld een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm.

² De langdurigheidstoelage is per 1 januari 2004 ingevoerd en geregeld in art. 36 Wwb. Het idee achter de toeslag is dat de reservering voor duurzame gebruiksgoederen onder druk komt te staan wanneer een persoon langdurig (60 maanden) is aangewezen op een inkomen dat niet hoger is dan de bijstandsnorm.

van het budget. De gemeente Groningen ontvangt vanaf 2009 jaarlijks via het gemeentefonds 985.000 euro van de rijksoverheid om de kosten van de langdurigheidstoelage te dekken. Dat stelt ons voor een aantal keuzes. Het toegekende bedrag is ontoereikend om de toelage al te continueren conform de "oude" regels. We kiezen er daarom niet voor de mogelijkheden van de langdurigheidstoelage ingrijpend te verruimen. Wel gaan we een aantal beperkingen schrappen die als onrechtvaardig ervaren worden. Bij een ontoereikend budget zouden we verder kunnen kiezen voor een herschikking van middelen binnen het armoedebeleid. Dat doen we niet, dat druist in tegen ons sociaal beleid. We kiezen er bewust voor om extra middelen uit de algemene egalisatie reserve (AER) in te zetten om het tekort voor 2009 te dekken.

Het nu voorgestelde beleid geldt voor 2009. Over hoe we in 2010 en verder met de langdurigheidstoelage om zullen gaan, heeft het college nog geen definitief standpunt ingenomen. Bij de begroting van 2010 komen we met een definitief voorstel voor de langdurigheidstoelage.

2. De langdurigheidstoelage in 2009.

De kosten van de langdurigheidstoelage vallen in 2009 hoger uit dan in het verleden. Dit komt doordat de wetwijziging en jurisprudentie ons mogelijk maken, en in belangrijke mate ook verplichten, een aantal zaken dat als onrechtvaardig werd ervaren, te corrigeren. Daardoor neemt de doelgroep toe. Hieronder lichten wij dit toe.

Onder de oude wet kon er geen langdurigheidstoelage worden toegekend als er sprake was van arbeidsmarktperspectief. Arbeidsmarktperspectief was in de oude wet aanwezig, wanneer een persoon inkomsten uit of in verband met arbeid had ontvangen. In Groningen hield dit in dat er sprake van arbeidsmarktperspectief was, wanneer men meer dan 486 euro per jaar verdiende. Deze inkomsten werden dan volledig gekort op de bijstandsuitkering, zodat deze persoon niet meer te besteden had dan iemand die geen betaalde arbeid verrichtte. Het feit dat men hierdoor geen langdurigheidstoelage ontving werd begrijpelijk door velen als onrechtvaardig beschouwd. Belanghebbenden voelden zich gestraft omdat zij werkten. Ook heeft dit geleid tot veel bezwaarschriften. In de nieuwe wet wordt niet meer gesproken over arbeidsmarktperspectief, maar over uitzicht hebben op inkomensverbetering. Uitzicht hebben op inkomensverbetering kan niet worden gekoppeld aan een bij beleidsregels vastgesteld bedrag aan inkomsten uit of in verband met arbeid, zoals dit in het verleden het geval was. Door het schrappen van deze eis zal het aantal personen aan wie de langdurigheidstoelage moet worden toegekend toenemen. Het is niet zo dat de wetwijziging ons dwingt om *iedereen* die al minimaal vijf jaar leeft van een inkomen op het sociaal minimum de langdurigheidstoelage toe te kennen. Wij stellen voor dat wél te doen, omdat we anders iedere aanvraag individueel op zicht op inkomensverbetering moeten beoordelen. Dit zal zoveel werk met zich meebrengen dat de uitvoeringskosten de beoogde besparing teniet zullen doen. Bovendien zal dit opnieuw tot situaties leiden die als onrechtvaardig ervaren worden, en tot veel bezwaarschriften.

In het verleden werd op grond van de gemeentelijke beleidsregels de langdurigheids-toeslag in geen enkel geval toegekend, als men gedurende de referteperiode in detentie had gezeten, of als men gedurende de referteperiode langer in het buitenland was verbleven dan de wettelijke termijn van de Wwb. Ook deze situaties werden als onrechtvaardig ervaren en hebben tot bezwaarschriften geleid. Dit blijkt nu een onjuiste interpretatie van artikel 13 Wwb in relatie tot het recht op de langdurigheidstoeslag te zijn. Over het verblijf in het buitenland besloot de Centrale Raad van Beroep dat het recht op langdurigheidstoeslag niet kan worden afgewezen *enkel* op grond van te lang verblijf in het buitenland tijdens de referteperiode³. Met betrekking tot detentie heeft de rechtbank van Breda een aantal jaren geleden al de uitspraak gedaan dat detentie tijdens de referteperiode *alleen* geen goede grond is voor het afwijzen van de langdurigheidstoeslag⁴. Deze uitspraak heeft navolging gekregen bij andere (lagere) rechters.

Mevrouw H. is arbeidsongeschikt en zit in de bijstand. Ze werkt negen uur per maand en haar uitkering wordt gekort omdat zij bijverdiensten heeft. Wat haar inkomen betreft, gaat zij er niet op vooruit. Zij blijft jaar in, jaar uit op het minimum zitten. Tot voor kort ontving zij geen langdurigheidstoeslag omdat zij inkomsten uit arbeid heeft. Bij de nieuwe regeling heeft mevrouw H. wel recht op de toeslag omdat niet langer gekeken wordt óf zij gewerkt heeft maar hoe hoog haar inkomen over de referteperiode is. Omdat deze niet hoger is dan 100% van de geldende norm zal zij onder de nieuwe regeling wel de toeslag ontvangen.

De heer C. is ontheven uit de arbeidsverplichting. Desondanks heeft hij toch actief bijgedragen aan zijn eigen re-integratie en over de referteperiode bijverdiensten gehad. Hiervoor had hij onder de oude regeling te maken met het verlies van recht op de langdurigheidstoeslag. Onder de nieuwe regeling zal hij recht hebben op de langdurigheidstoeslag.

Mevrouw X. krijgt een verkeersboete van € 200,- die zij niet kan betalen omdat zij gedurende lange tijd op het minimuminkomen is aangewezen. Zij besluit daarom twee dagen in detentie te verblijven. Hierdoor vervalt haar recht op de langdurigheids-toeslag direct. Ook al leeft mevrouw langdurig op een laag inkomen en heeft zij door haar tijdelijke onderbreking net zo min mogelijkheden opgebouwd om te reserveren. Onder de nieuwe regeling ontvangt zij wel langdurigheidstoeslag.

3. Het budget en de kosten.

We verwachten dat de omvang van het budget voor 2009 voor de langdurigheids-toeslag wordt bepaald op basis van de laatst bekende realisatiecijfers (gemeentelijke uitgaven), gecorrigeerd met de volumeontwikkeling van de huidige doelgroep. Dat houdt in dat we ongeveer dezelfde hoeveelheid middelen van het Rijk zullen ontvangen als nu het geval is. Het Rijk biedt dus geen *financiële* ruimte om de regeling te verruimen of te versoepelen. We hebben vanaf 2009 jaarlijks ongeveer 985.000 euro beschikbaar voor de

³ LJN: BC5885, Centrale Raad van Beroep, 06/6805 Wwb.

⁴ LJN: AT7748, Rechtbank Breda, 04/2429 Wwb.

uitbetaling van de regeling. In het verleden zaten de middelen voor de langdurigheidstoelage in het macrobudget van de Wwb. Als gevolg van de decentralisatie van de langdurigheidstoelage is de langdurigheidstoelage een bijzondere vorm van bijzondere bijstand geworden. Dit houdt in dat de middelen uit het macrobudget Wwb I-deel zijn overgeheveld naar het gemeentefonds. Deze middelen zijn nu dan ook in principe vrij besteedbaar.

Zoals boven vermeld, kiezen we er niet voor de doelgroep uit te breiden of de toeslag te verhogen, maar corrigeren we wel een aantal zaken dat als onrechtvaardig werd ervaren. Hierdoor zal onze doelgroep toenemen en zullen de kosten van de uitbetaling van de toeslag stijgen tot ongeveer 1.310.000 euro in 2009. Dit leidt tot een tekort van ongeveer 325.000 euro. Overigens: als de regeling ongewijzigd was gebleven, zouden we in 2009 naar schatting uitkomen op een tekort van circa 1 of 2 ton. Het is moeilijk dit exact in te schatten omdat wij niet weten hoe groot de autonome groei van niet Wwb-gerechtigden in 2009 zal zijn. (In 2008 hebben wij al 1.100.000 euro uitgegeven aan de uitbetaling van de langdurigheidstoelage.)

Bij een bereik van 100% van de doelgroep zullen in totaal ongeveer 3500 mensen aanspraak maken op de langdurigheidstoelage. Als ons bereik lager is, zullen de kosten uiteraard ook lager uitvallen.

Naast het uitbetalen van de toeslagen hebben wij te maken met uitvoeringskosten. Op dit moment is er voor de uitvoering 1 fte beschikbaar, terwijl we voor een goede afhandeling nu al 1,6 fte nodig hebben. Door de wijzigingen in de regeling zal het aantal aanvragen stijgen⁵ en hiermee ook de uitvoeringskosten. Ook het aantal aanvragen van niet-klanten zal toenemen. Het behandelen van deze aanvragen is een bewerkelijk proces, aangezien wij niet over alle gegevens beschikken en informatie op zullen moeten vragen. Willen wij deze toename in aanvragen kunnen behandelen, dan hebben wij hiervoor 0,4 fte nodig. In totaal hebben wij dus 1 fte extra voor 2009 nodig. De kosten hiervan bedragen ongeveer 50.000 euro.

In totaal bedraagt het tekort voor 2009 dus ongeveer 375.000 euro.

Een manier om de kosten van de langdurigheidstoelage te drukken, is het verlagen van de normbedragen. In 2009 is dit voor een groot gedeelte van de doelgroep niet mogelijk. In de nieuwe wet is namelijk een overgangsbepaling opgenomen, waarin wordt bepaald dat mensen die in 2008 recht hadden op langdurigheidstoelage en dat ook hadden aangevraagd, er in 2009 niet op achteruit mogen gaan. Zij hebben dus nog recht op de normbedragen van 2008.

In het najaar van 2009, en in het licht van de financiële situatie op dat moment, zullen wij uw raad in het kader van de begroting 2010 een voorstel doen over hoe we in de jaren 2010 en verder met de langdurigheidstoelage om zullen gaan. Mocht dit tot een wijziging in de verordening leiden, dan zullen wij uw raad deze gewijzigde verordening te zijner tijd ook voorleggen.

---

⁵ In 2008 hebben 3025 mensen de langdurigheidstoelage aangevraagd.

We stellen u voor te besluiten:

- I. de notitie "Overbruggingsmaatregel langdurigheidstoelage 2009" vast te stellen;
- II. de Verordening langdurigheidstoelage gemeente Groningen vast te stellen;
- III. de Verordening langdurigheidstoelage gemeente Groningen bekend te maken door plaatsing in het gemeentebled en te publiceren in de Groninger Gezinsbode;
- IV. de incidentele kosten van 375.000 euro in 2009 ten laste te brengen van de algemene reserve concern 2009;
- V. de gemeentebegroting 2009 dienovereenkomstig te wijzigen.

Burgemeester en wethouders
van Groningen,

de burgemeester,

de secretaris,

Jacq. Wallage.

H.P. Bakker.

**Begrotingswijziging 2009
langdurigheidstoelage**

Betrokken dienst(en)	SOZAWE en Bestuursdienst
Naam voorstel	overbruggingsmaatregel langdurigheidstoelage 2009
Besluitvorming (orgaan + datum + nummer)	Raad .. April 2009
Incidenteel / Structureel	Incidenteel
Soort wijziging	exploitatie
Tijdsplanning krediet	2009

Pr.gr. Financiële begrotingswijziging	Lasten	Baten	Saldo	Toevoeging reserve	Onttrekking reserve	Saldo
801 Inkomsten	375.000		-375.000			-375.000
903 stelposten			0		375.000	375.000
			0			0
			0			0
Totalen begrotingswijziging	375.000	0	-375.000	0	375.000	0

Inhoudelijk toelichting op de begrotingswijziging

De langdurigheidstoelage is vanaf 2009 een gemeentelijke aangelegenheid geworden. De regeling is bedoeld voor mensen die 5 jaar op minimumniveau hebben moeten rondkomen. Door wetswijziging en jurisprudentie moet een aantal onrechtvaardigheden uit het beleid worden gehaald. De kosten overstijgen hierdoor het beschikbare budget met 375 duizend euro. Wij doen hiervoor voor dit jaar een beroep op de algemene reserve van het concern.

Toelichting op formatie (omschrijving + aantal + dekking)

Uitvoering van deze aanpassing van de langdurigheidstoelage brengt extra kosten met zich mee. De formatie moet met 1 fte worden uitgebreid. De kosten hiervan bedragen 65 duizend euro en zijn onderdeel van de hierboven gevraagde compensatie.

Bijlage I

Ruimte in de regeling

Op grond van de nieuwe wet heeft uw raad de opdracht een verordening op te stellen waarin invulling wordt gegeven aan de begrippen "langdurig" en "laag inkomen" en de hoogte van de toeslag wordt bepaald.

Volgens de oude wet komen mensen na 60 maanden (=5 jaar) op een inkomen ter hoogte van het sociaal minimum aangewezen te zijn, in aanmerking voor langdurigheidstoeslag. De nieuwe wet biedt de mogelijkheid om de referteperiode te verkorten. Als u ervoor kiest om de referteperiode tot bijvoorbeeld 36 maanden te verkorten, zal in Groningen de doelgroep met ongeveer 1000 personen toenemen. De structurele kosten zullen hierdoor met ongeveer 375.000 euro stijgen.

Daarnaast is de langdurigheidstoeslag afhankelijk van de hoogte van het inkomen. Onder de huidige wet kunnen mensen aanspraak maken op langdurigheidstoeslag als ze een inkomen hebben ter hoogte van het sociaal minimum. In de toekomst kunnen we ervoor kiezen om dit te verhogen tot bijvoorbeeld 115%. Het is moeilijk om de financiële consequenties hiervan goed te schatten, omdat wij niet precies weten hoe groot de groep is die dan in aanmerking komt voor langdurigheidstoeslag. Wij schatten dat een verruiming van de inkomenseis tot 115% van het sociaal minimum (een grens die wij ook hanteren bij de TOS en de regeling voor Chronisch zieken, gehandicapten en ouderen), de structurele kosten met ongeveer 1.800.000 euro zal doen toenemen.

In het verleden schreef de wet de normbedragen voor. Gehuwden die aan de criteria voldeden ontvingen in 2008 486 euro, alleenstaande ouders 436 euro en alleenstaanden 341 euro. Nu kunnen we ervoor kiezen om deze bedragen te verlagen of te verhogen. Als wij er voor kiezen om de normbedragen met bijvoorbeeld 50 euro te verhogen, zullen de kosten met ongeveer 175.000 euro stijgen.

De nieuwe wet biedt dus de mogelijkheid om aan verschillende knoppen te draaien. Zoals hierboven is aangegeven zal elke verruiming van het beleid een kostenstijging met zich meebrengen. Voor 2009 stellen we uw raad voor om de toegestane hoogte van het inkomen, de hoogte van de toeslag en de invulling van het begrip langdurig niet te wijzigen. Wel stellen we voor om een aantal zaken dat in het verleden als onrechtvaardig werd ervaren uit het beleid te halen. Dit alles hebben wij in de Verordening langdurigheidstoeslag gemeente Groningen vastgelegd.

- ontwerp -

DE RAAD VAN DE GEMEENTE GRONINGEN;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van.

Gelet op artikel 8, eerste lid onder d en tweede lid onder b, en artikel 36 van de Wet werk en bijstand;

BESLUIT

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening langdurigheidstoelage gemeente Groningen.

Artikel 1 Begripsbepalingen.

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. a. college: college van burgemeester en wethouders;
b. wet: Wet werk en bijstand;
c. inkomen: inkomen als bedoeld in artikel 32 van de wet, waarbij artikel 32, eerste lid onder b gelezen moet worden als de referentieperiode. Premies op grond van de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand worden niet beschouwd als inkomen;
d. bijstandsnorm: norm bedoeld in artikel 5 onderdeel c van de wet;
e. referentieperiode: ononderbroken periode van 60 maanden voorafgaande aan de peildatum;
f. peildatum: datum waarop het recht op de langdurigheidstoelage ontstaat.
2. Voor zover niet anders is bepaald, worden begrippen in deze verordening gebruikt in dezelfde betekenis als in de wet.

Artikel 2 Voorwaarden.

1. Onverlet het bepaalde in artikel 36 van de wet komt op de peildatum in aanmerking voor de langdurigheidstoelage de persoon die gedurende de referentieperiode, aangewezen is of is geweest op een inkomen dat niet hoger is dan 100% van de voor hem geldende bijstandsnorm en op de peildatum en gedurende de referentieperiode geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 van de wet heeft of heeft gehad.
2. Niet voor de langdurigheidstoelage komt in aanmerking de persoon die uitzicht heeft op inkomensverbetering.

Artikel 3 Hoogte van de toeslag.

1. De langdurigheidstoelage bedraagt:
  - a. voor gehuwden: € 486,--;
  - b. voor alleenstaande ouders: € 436,--;

c. voor alleenstaanden: € 341,--.

Artikel 4 Onvoorziene gevallen.

In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het college.

Artikel 5 Bijzondere bijstand.

Voor het vaststellen van de middelen als bedoeld in artikel 35, eerste lid van de wet, blijft de langdurigheidstoelage buiten aanmerking.

Artikel 6 Slotbepaling.

De Beleidsregels Langdurigheidstoelage (GB13) komen op 1 januari 2009 te vervallen.

Artikel 7 Inwerkingtreding.

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2009.

Artikel 8 Citeertitel.

Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Groningen.

Gedaan te Groningen ter openbare raadsvergadering van .

De griffier, De voorzitter,

D.H. Vrieling.

J. Wallage.

Toelichting op de Verordening Langdurigheidstoelage Gemeente Groningen

Algemene toelichting

1. Opdracht tot vaststellen verordening

Gemeenten hebben van de rijksoverheid meer vrijheid gekregen om het armoedebeleid zelf vorm te geven. Zo is de regeling van de langdurigheidstoelage vanaf 1 januari 2009 gedecentraliseerd.

Hiertoe is artikel 36 van de Wet werk en bijstand gewijzigd en heeft de gemeenteraad de opdracht gekregen om bij verordening criteria voor de langdurigheidstoelage vast te leggen.

De hoogte van de langdurigheidstoelage, almede de invulling van de begrippen langdurig en laag inkomen dient bij verordening te worden vastgesteld.

2. Oude regeling van de langdurigheidstoelage

De langdurigheidstoelage is per 1 januari 2004 ingevoerd met de inwerkingtreding van de Wet werk en bijstand. De langdurigheidstoelage was geregeld in het oude artikel 36 van de wet en in de gemeente Groningen uitgewerkt in de Beleidsregels langdurigheidstoelage (GB13).

Het idee achter de toelage was dat de reservering voor duurzame gebruiksgoederen onder druk komt te staan wanneer een persoon langdurig (60 maanden) was aangewezen op een inkomen op bijstandsniveau en er geen perspectief was om het inkomen door middel van inkomsten uit arbeid te vergroten. Wanneer hiervan sprake was, ontstond er een recht op de toelage mits de persoon geen (groot) vermogen had en er tevens alles aan had gedaan om aan het werk te komen.

Een opgelegde maatregel wegens het niet voldoen aan de arbeidsverplichtingen en het hebben van arbeidsmarktperspectief stonden daarom het recht op de toelage in de weg.

Arbeidsmarktperspectief was aanwezig wanneer een persoon inkomsten uit of in verband met arbeid had ontvangen. De wetgever vond dat er al sprake was van arbeidsmarktperspectief als er 1 euro was verdiend. Door een wetwijziging in 2006 werd het in het vervolg aan het oordeel van het college overgelaten wanneer er gelet op de hoogte en duur van de inkomsten toch géén sprake was van arbeidsmarktperspectief. Maar dit bracht geen verandering in de situatie dat een bijstandsgerechtigde die jarenlang gemiddeld € 100,00 per maand aan inkomsten ontving, de langdurigheidstoelage in alle gevallen moest worden onthouden omdat er sprake was van arbeidsmarktperspectief. Dit terwijl de inkomsten volledig werden gekort op de bijstandsuitkering en deze persoon daarmee qua inkomen niet meer te besteden had dan een persoon die geen betaalde arbeid verrichtte.

3. Nieuwe regeling van de langdurigheidstoelage

De langdurigheidstoelage was een aparte regeling naast de algemene en bijzondere bijstand. In het nieuwe artikel 36 van de wet is de regeling van de langdurigheidstoelage geheel gewijzigd. Het is met ingang van 1 januari 2009 een bijzondere vorm van bijzondere bijstand geworden.

Uitgangspunt van de langdurigheidstoelage is nog steeds het bieden van een tegemoetkoming voor personen die gedurende langere tijd zijn aangewezen op een laag inkomen. In deze verordening is de referentieperiode op 36 maanden gesteld en is de bijstandsnorm de bovengrens van het inkomen.

Het begrip arbeidsmarktperspectief wordt als zodanig niet meer genoemd. De wetgever heeft echter wel bepaald dat een persoon met uitzicht op inkomensverbetering geen recht heeft op de langdurigheidstoelage.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

In dit artikel worden de algemene voorwaarden omschreven waaronder het recht op de langdurigheidstoelage ontstaat.

Uit artikel 36 van de wet volgt rechtstreeks dat de persoon die uitzicht heeft op inkomensverbetering, geen recht heeft op de langdurigheidstoelage. Bij studenten is sprake van dit uitzicht. Uit de parlementaire behandeling van het nieuwe artikel 36 blijkt dat beoogd is om in ieder geval studenten uit te sluiten van het recht op de langdurigheidstoelage omdat van hen aangenomen kan worden dat zij uitzicht hebben op inkomensverbetering. Met studenten worden in ieder geval bedoeld de personen die aanspraak (kunnen) maken op studiefinanciering of een (aanvullende) lening op grond van de Wet studiefinanciering 2000 ter bestrijding van studiekosten en kosten van levensonderhoud, dan wel een vergelijkbare aanspraak hebben, bijvoorbeeld op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten. Een student verliest na het eindigen van de hiervoor bedoelde aanspraak niet onmiddellijk zijn uitzicht op inkomensverbetering, ook niet als hij is aangewezen op bijvoorbeeld een bijstandsuitkering.

Artikel 3

Het recht op de langdurigheidstoelage ontstaat na een referteperiode van 36 maanden. In het tweede lid is bepaald dat de hoogte van de langdurigheidstoelage na een referteperiode van 60 maanden wordt verdubbeld. Een beroep op het tweede lid kan niet eerder plaatsvinden dan met ingang van de datum waarop de persoon de leeftijd van 23 jaar bereikt, aangezien de referteperiode niet eerder begint te lopen dan vanaf 18 jaar.

De langdurigheidstoelage wordt toegekend naar de hoogte die geldt voor de situatie op de peildatum.

Artikel 4

In dit artikel is de algemene bepaling opgenomen dat in gevallen waarin deze verordening niet voorziet, het college tot de meest redelijke uitkomst beslist. Deze bepaling is mede ingegeven door de wens dat, behoudens de beperking in tijd van de overgangsbepalingen, de persoon door de nieuwe regeling niet slechter af mag zijn ten opzichte van de oude regeling.

Artikel 5

De langdurigheidstoelage is een algemene tegemoetkoming voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen. De toeslag is niet bedoeld voor de bestrijding van specifieke kosten. Een aanvraag om bijzondere bijstand kan niet afgewezen worden omdat een langdurigheidstoelage al is verstrekt. Artikel 35 van de wet geeft de mogelijkheid om bij de berekening van de draagkracht wel rekening te houden met een verstrekte langdurigheidstoelage. Deze mogelijkheid wordt door artikel 5 uitgesloten.

Artikel 6 en 7

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2009. De eerst mogelijke peildatum voor een nieuwe toeslag op grond van de verordening is 1 januari 2009.

In het zesde lid van het nieuwe artikel 36 van de wet is een beperkte overgangsregeling opgenomen. Een en ander houdt in dat met ingang van 1 januari 2009 geen recht op de langdurigheidstoelage geclaimd kan worden over een periode van vóór 1 januari 2009. Dit betreft de groep personen die wel recht hadden maar daarop nog geen beroep hebben gedaan door middel van het indienen van een aanvraag. Daarom is in artikel 6 van deze verordening een extra overgangsbepaling opgenomen. Tot 1 januari 2010 kan over de periode van vóór 1 januari 2009 nog een langdurigheidstoelage aangevraagd worden. Deze aanvraag wordt beoordeeld met inachtneming van de regels die golden op

31 december 2008. Deze overgangsregeling vervalt per 1 januari 2010.